

Érdeemes újra elővenni a „magyar világirodalom” e sorok írója által már a nyolcvanas években felvetett kérdését:⁵ hogyan tartjuk számon a magyar irodalomban azon alkotókat, akik írói-költői világukban, akár csak motívumaikban, akár csak nevükben őrzik azt a magyar kulturális háteret, amely mindenkor az európai, ma már okkal egyetemes kultúra vonzásában formálódott, s lett azzá, ami? A nyelvi, a kulturális, a mitológiai és az antropológiai alakzatok bonyolult összjátékában nem kevesebb alakul, mint a személyiség s általa az élet. Olyan, amilyen, de kimeríthetetlenül egyedi variáns.

TOMASO KEMENY
Hat költemény

Találkozás a Mamával

Visszatérsz most az idő labirintusából,
drága Mama, Anyu, annyi
tőlünk elválaszthatatlan szavadat
őrzöm, a legmulatságosabb fordulatokat.
Damasztba öltözve szállsz le
cédrus-, arany- és elefántcsont
trónusodról, s úgy jársz, mint
sokszor elnémuló gyerekkorom
páráin túl a csillámló nevetés.
Futok utánad a könnyekkel áztatott úton,
ahol hullámzó kebleden egy izzó
kövel haladsz előre,
s úgy élsz, hogy csupán fenntarthatatlan
szerelmű játékaink
félreértéseit fejezed ki.
A legvadabb tűző Nap is úgy követ,
mint a kiskutya, s nem tud soha lenyugodni.

5 Ld. többek között: Nancy Toth: *Versek*. Mozdó Világ, 1982/8; Nicholas Kolumban: *Önéletrajz; Búcsú; Fogadás a mongol követségen*. Mozdó Világ, 1983/5; Nicholas Kolumban: *Versek*. Életünk, 1984/10 – továbbá Sz. E.: *Az önsajnálát vége*, Alföld, 1990/2

Találkozás a Holddal

Kiteljesedett, pazar telihold
 bízza rám egy mérhetetlen
 látomás titkait.
 Smaragd réten heverve
 az éji csend fátylán is túlról
 hallgatom a csillagokból
 földre permetező szent dallamot,
 s emlékezem az álmok tűnékeny
 és mohó táncára,
 a forgó sugárra várva
 a bevégzett Forma
 összhangzatában.

Találkozás a szarvassal

Ébredj véghetetlen álmod
 néma fájdalmából:
 egyetlen pillanat a hegyek
 ünőjének vad csapásain,
 és én, ember és te, szarvas, egyetlen
 testként és tűzsörénnyel
 fölhajtjuk a félénk és vonakodó,
 izgató illatú
 ünőt a nyomdokain,
 s ha elértük, végül megment majd
 az idő gyalázatától.

Galamb fehér szárnya

Itt senkit nem földelnek el,
 a halottak sétálva vonulnak el
 ünnepi ruhában.
 A végtelen űrben
 Diego Valeri
 testetlen és súlytalan
 egyensúlyoz a légben,
 repül
 a távoli öbölhöz,
 a ragyogás hajnala felé,
 mely friss kenyér és harmat
 illatát adja.

Sugar Ray Robinson

Vajon mi édesebb és drágább
és értékesebb az ifjú életnél,
mikor a test megfelel a vágynak,
s a világ vonakodás nélkül viszonzza
az érzékek sodró jeladását?
Ám öröm és fájdalom, jó
és rossz váratlanul érik az embert.
Martin Luther King,
hosszú lélegzeted
életben tartja az ember méltóságát,
miközben hiénák dőzsölnek
egyre csak, a megkülönböztetett
uzsoravendégek.

Találkoztam már vele

De hol is találkoztam már
Edoardo Sanguinetivel?
Ez alkonyi órán
a távolban tűnik fel
az árnya,
egy használaton kívül helyezett
telefonfülkében állva, kezében
a kagylóval, a másikban
egy szőrös, meleg tárggyal.
Kilép aztán
a fülkéből, s fülembé suttogja:
Egy vers elkészítéséhez
végy egy friss napi
témát. Stílus tárgyában
semmi előírás, gondolj csak Gramsci
Börtönfüzeteire, kissé pikáns
szósszal ízesítve,
olyasfélével, ami a konyhában
kézre esik éppen, a fiatal
Marx mellett.

SZKÁROSI ENDRE fordításai